

Kétszer jövő Barátom!

Közöltetek a karak lenni arra
a fájdalmas napra, mely a ti születé-
sét összefűzte; a jövő barátokat, mi-
enkydmet is teljesen megsebezett. Meg-
menttuk a jövő Isten legyességeit, hogy
kérje pompás, derítjön a jövőt áldott
meg! Az egysikl - fájdalom - elmeadó!
A mintázó öröreket a puska, fegyverekkel; bék-
esedégekben, isteni gyölelmeben nerozták. A
árkán egy szenvedésről kíllanak a
Kincsek elmei! S a fájdalmatok

óðrenji Næstum, teljum nemi megin og
vært a jómör lóði næritar. Þa
Nr. aldu, as Nr. ekki; leggur alltott
er ó'næru! Teljum nemi vrigtalast
eðvan, hoss fájdalmaðskell mi is ðina
þen reink veginni, at ill litlum ígerða
verekunn es bærubinn! At le drögurji
fóleraði ne leggur innmagnarit vorinn
kunjaði semmisist! Þa ó' nrektale
gjarnokki iraði hafirkelen vell;
gyngedi, engsláttarri ei funder. Spilken
miðið, a humpur er ó' verekellt, aði
oseládias sollemtak tólkam. 'Njó'

Síðan ógjón escritum kommoskóði!

Hraðiðum jecasem Hedrurji
feleræðndi. Tósed námtakunar
óðelaði crítat

Heið 1901, maigusti 29

in beritnu

Bessiður